

۲- اجبار و اکراهی در دین نیست . راه هدایت از کمراهی (حق از باطل) آشکار و روشن شده است
۳- "بشارت بد" به بندگانی که گفتار رامیشنوند و از بهترین آنها پیروی می کنند .

۴- مردم را به سوی راه پروردگار خویش ، با حکمت و موعظه نیکو بخوان و دعوت کن و با منطق و برهان نیکوتر با آنان گفتگو و بحث بینما علی (ع) فرمود : حکمت و دانش را فرا گیرید هر چند از مشرکان باشد .
۵- به سختگو نظر نداشته باشید به آنچه میگوید نظر کنید .

۶- حکمت (و گفتار حکیمانه) را از هر کجا بگیرید هر چند گوینده آن کمراه و اهل ضلالت باشد .

در روش آموزش و تربیت اسلامی آزاد اندیشی و حربت و تبادل نظر ، کاملاً مراجعات شده است و تعصّب خشک بیجا مردود شمرده شده است . آزاد اندیشی را نباید با هرج و مرج طلبی و بی بندو باری در گفتار و رفتار و عقیده اشتباہ گرفت . فحش دادن و لجن مال کردن افراد افکار دیگران و مسخ حقایق با آزاد اندیشی که عده‌ای آنرا دست آویز قرار داده اند و اسلام را با آن می‌کویند فرق بسیار دارد . همچنانکه با آزاد اندیشی فرنگی مآبایه و به سبک غربی و غرب زده‌ها ، فرق می‌کند .

تعلیم و تربیت اسلامی

۷- حکمت کم‌سده مومن است آن را بجوئید و بگیرید هر چند نزد مشرک باشد .
۸- البته گرفتن علم و حکمت از دیگران با تقلید کورکورانه از آداب و رفتار غلط آنان و باصطلاح پیرو فرهنگ مصرفی واستعمالی شدن و فرنگی - مآب و غرب زده یا شرق زده شدن جانکه

انتخاب اصلاح و تشویق به یذیرش قول درست و گفتار و نظریات شایسته در چند مورد قرآن کریم ذکر شده و از یذیرش کورکورانه و بدون تحقیق شدیداً "نهی شده است .
۹- لا نتف مالیس لک به علم . به چیزی که علم نداری نپذیر و به آن ترسی اثر نده .

تحویل داد.

انگیزه خدائی و اخلاص در تعلیم و تربیت

هدف از تعلیم و تربیت و انگیزه تحصیل ، باید تقرب به حق و خدمت به خلق باشد نه مقام و ثروت و شهرت ، گرچه مادیات و زندگی دانش پژوهان و استادی و دانشمندان نیز باید تأمین شود .

در گذشته کار مدارس و دانشگاهها بالا بردن سطح محفوظات و در مواردی نیز سطح معلومات دانشجو ، و در واقع کارخانه مدرک - سازی بود . و آنچه مهم نبود ، بالا بردن سطح

اخلاق ، روحیه استقلال طلبی ، ایمان ، اعتقاد به خدا ، تعهد و مسئولیت در برابر خدا و خلق خدا و جامعه خود و خانواده اش و حتی کشورش بوده است .

با اینکه انسان باید در برابر همه اینها

دیدیم و می بینیم ، فرق سیار دارد ، و نباید با آنان اشتباه گرفته شود ... و هدف روایات اسلامی یاد شده نیز همین است .

اثرات این آزاد اندیشی و ثمرات میدان دادن به افکار افراد ، در رشد شخصیت علمی و فرهنگی افراد و جامعه و شکوفایی استعدادها ، بسیار موثر است . بر عکس تعصب بی جا و خفقان ، اختناق ، نابود کننده استعدادهاست و معمولاً " انسانها را قالبی بار می آورد آنهم نامطلوب و ناییست !

برای نمونه در یونان باستان در آن عصر تاریک دهها فیلسوف و دانشمند بزرگ و رجالی چون ارسطو ، افلاطون ، سقراط و بقراطو ... پدید آمدند ولی بعدها حتی در عصر علم و امروزه هم چنان نیست و چنان نوابغی تحویل نمی دهد .

برخی از جامعه شناسان معتقدند که چون در آن زمان آزادی بوده ، آزادی مشروع و در پناه قانون که حتی وسیله فرار فیلسفی بزرگ چون " افلاطون " از زندان فراهم می شود و او نمی پذیرد و می گوید " ۲۰ سال در پناه این قانون زندگی کردم و حال امروز هم قانون همان جامعه (هر چند به خطأ و تناقض) مرا به زندان محکوم کرده است ، قانون را نمی شکنم ... و احترامش را حفظ می کنم . ۹

و یا در ایران پیش از اسلام و زمان اختناق ساسانیان و نظام و فرهنگ طبقاتی و تبعیض آنان ، تعداد دانشمندان در ایران ، کم بود ولی پس از نفوذ اسلام ، در سایه تشویق اسلام دهها و صدها دانشمند معروف و مشهور در رشته های مختلف ، هنر ، فلسفه ، ادب ، علوم طبیعی ، طب ، ریاضیات و نجوم و نیز در رشته های حقوق و فقه و ... به عالم بشریت

دهد و آن را در مسیر هوسیازی و ارضاء تمایلات حیوانی و خواهش‌های نفسانی و وساوس شیطانی بکار برده و باید بداند که عمر ، سرمایه ارزنده است که در ضمن بهره کیری صحیح و مشروع از غرائز و قوای جسمی ، برای کسب حیات سعادت بخش اخروی و کسب حکمت و دانش و شناخت حقایق و تعلیم و تربیت صحیح و تقویت و تکامل روح ، باید از این سرمایه بهره گیرد تا مصدق "إِنْهُمْ طَالِمٌ لِّنَفْسِهِ" و یا "وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۖ" بیاشد .

در روز قیامت از ۴ چیز سوال میکنند که اول از عمر ، دوم از نیروی جوانی است ... انسان باید بداند که در پیشگاه خداوند مقامی ارزنده دارد و باید تلاش کند تا مدار افتخار کرامت الهی و لقاء و قرب معنوی خداوند را به دست آورد " .

۳- مسئولیت در برابر جامعه - انسان با مشاهده روح ایثار ، فداکاری ، عدالتخواهی و نوعudoستی ، احساس می‌کند که در برابر دیگران نمی‌تواند بی‌تفاوت باشد .

اگر بینی که تابیبا و چاه است

اکر خاموش بنشینی گناماست
پیامبر (ص) مومنان و مردم ، را مانند اعضاء یک جسد دانسته است که در مقام گرفتاری از ناملایمات باید با هم همکاری کنند ۱۲ و سعدی شاعر نامی بالهمام از مضمون عالی همین روایات ، شعر معروفش را سروده است بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیک گوهرند

جو عضوی بدرد آورد روزگار

دکر عضوها را نماند قرار

مسئول و متعهد باشد . و این تعهدها در اسلام بنحو گسترده تری بیان شده است که به طور اجمالی و اختصار اشاره می‌شود .

مسئولیتهای انسان

۱- مسئولیت انسان در برابر خدا و خالق که عبارت است از شناخت هر چه بیشتر خداوند و توجه به عظمت خلقت و آگاهی از هدف آفرینش که سبب مفهوم و معنا بخسیدن به زندگی است و نیز عبادت و نیایش در برابر خدا ، برای تقویت روح و تکامل خود و بالا بردن حس سپاسگزاری و قدردانی و تسلیک از ولی نعمت است . زیرا زندگی ، بدون اعتقاد به خدا و قیامت و مبدأ و معاد و هدف و ... پوج و عیث است و خداوند حکیم و دانا کار عیث و لغو و بیهوده انجام نمی‌دهد .

قرآن کریم در ضمن چندین آیه این حقیقت را بازگو می‌کند .

" آیا پنداشتید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم و شما به سوی ما بازگشت نمی‌کنید " ۱۰

اعتقاد به قیامت و حساب و پاداش و کیفر دقیق در آن روز ، نیز در همین رابطه است و علاوه بر توحید و معاد و مفهوم دادن به زندگی در ساختن انسان و ایجاد روح سقا و پاکدامنی و جلوگیری از فساد و انحراف و آلودگی بسیار موثر است .

۲- مسئولیت در برابر خود و ایسکه انسان نباید ، به خوبیشن ظلم کند و عمرش را به هدر

